

PRZYCHODNY (4) *ai*

o jasne.

sg m N przychodny (1). ◇ A przychodn(e)go (1). ◇ pl G przychodnych (1). ◇ A pl subst przychodn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Pochodzący skądinąd* (3) : Adventitius, Obcy/ przichodny/ cudzoziemski. *Mącz* 481b.

W przeciwstawieniu: »przychodny ... własny« (1): iż w dobrách przyrodzonych bořtwa fyn ma z oycem iřtotne vczestnictwo/ y tymże řpořobem Duchá ma iáko y oćiec/ nie przychodnego áni zwierzchnego [...] ále iáko káždy znas/ włářnego Duchá řwego ma *SkarJedn* 279.

Szereg: »nie przychodny ani zwierzchny« (1): *SkarJedn* 279 *cf W przeciwstawieniu.*

a. *O ludziach:* obcy, zamiejscowy, nietutejszy (1) : y wřzpitalu delá řkalá/ [*Tobia*] pořługá řwoiá/ przychodne y chore niewiařty opátrowařa. *SkarŻyw* 459.

2. *Dający dochód* (1) :

W pořczeniu szeregowym (1): Naprzod nyechay tho káždy weźmye przed řię/ [...] yáko wyele pożythecznych przychodnych/ tudzyeř znacznye záwořanych pożytkow ma wřboye náuká. *GliczKsiąř* G7v.

Synonimy: 1. *cudzoziemski, cudzy, gořci, gořcinny, gořciřski, obcy;* 2. *pożyteczny.*

Cf PRZYCHODNI, [PRZYCHODNIOWY]

ALKa